

## NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Cerințele oricărei scheme normative de atestare sau de organizare a activității turistice trebuie să fie clare și revăzute periodic din cel puțin următoarele motive:

- Pentru a se corecta disfuncționalitățile rezultate din punerea în practică a normativelor rezultate din incosecvența organizării Ministerului Turismului care a funcționat timp de șase ani ca și Autoritate Națională sub tutela MTCT și MIMMCTPL
- Identificarea problemelor care au condus la starea de fapt a stațiunilor din România și sintetizarea cadrului legislativ într-un singur act normativ care să traseze sarcini clare fiecărei autorități în parte
- Managementul stațiunilor din România a fost atributul exclusiv al autorităților locale timp de 19 ani, însă, cu câteva excepții notabile în care administrația locală a avut resurse materiale și umane (Mamaia, Poiana Brașov, Predeal, Sinaia), starea celor 82 de stațiuni de interes local și național este principalul factor al soldului negativ al balanței turistice naționale
- pentru a include orice noi progrese în domeniu

Stațiunile turistice de interes local precum și stațiunile turistice de interes național sunt administrate potrivit HG 867/2006 astfel:

*Art. 8. - (1) Stațiunea turistică atestată este administrată de consiliul local al unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază teritorială se află.*

*(2) Autoritatea administrației publice locale are obligația de a respecta criteriile prevăzute în anexa nr. 1, care au stat la baza atestării acesteia.*

*(3) Veniturile obținute din taxa hotelieră sunt destinate cu precădere dezvoltării turismului pe plan local și promovării acestuia, precum și finanțării proiectelor de reabilitare a infrastructurii turistice, în conformitate cu legislația în vigoare.*

Însă în cele mai multe cazuri consiliul local nu are capacitatea financiară și mai ales intelectuală de a manageria (conduce) complexitatea problemelor ce decurg din asumarea acestei responsabilități.

Resursele financiare sunt și ele foarte limitate în cazul primăriilor de comune ce au în administrare o stațiune: în conformitate cu capitolul 8 din Legea r.571/2003 privind Codul Fiscal, consiliile locale stabilesc și încasează taxa hotelieră, care este cuprinsă între 0,5%-5% *pentru prima zi de cazare* în cazul stațiunilor turistice.

O analiză a situației construcțiilor edificate în ultimii 19 ani în stațiunile din România arată că numărul caselor de vacanță ajunge să fie de 80-100 de ori mai mare decât numărul structurilor de primire turistică.

Numărul mare de "case de vacanță" implică dezvoltarea infrastructurii, însă proprietarii acestora nu își pot exercita dreptul de vot numai în localitatea de reședință, fapt care inhibă interesul dezvoltării stațiunii în favoarea dezvoltării localității ce administrează stațiunea.

Inexistența serviciului de urbanism în majoritatea comunelor ce administrează stațiuni a condus la amplasarea haotică a construcțiilor noi, iar presiunea imobiliară a avut drept rezultat supra-aglomerarea în puncte de trafic: lipsa parcarilor, drumuri noi de acces subdimensionate și altele.

Un alt aspect îl reprezintă neputința financiară de a înființa potrivit Legii 229/2003, Art. Unic alin. 2 servicii publice locale "Salvamont", această sarcină fiind îndeplinită doar de consiliile județene care au înființat potrivit Legii 229/2003, Art. Unic alin. 1 servicii publice județene "Salvamont", a căror activitate este suprasolicitată. Atribuțiile acestor servicii trebuie să și ele delimitate clar pentru a evita risipa fondurilor publice fie că ele sunt gestionate de consiliile locale, fie de cele județene.

Argumentele sus-menționate conduc la următoarele concluzii:

- insuficiența fondurilor
- administrarea neperformantă

Insuficiența fondurilor poate fi compensată prin impozitarea adecvată a acestor bunuri de lux pe care îl reprezintă casele de vacanță, cu mențiunea că dacă o parte din proprietari doresc să le introducă în circuitul turistic, aceștia vor beneficia de o reducere a acestor impozite pe o durată determinată de timp.

Propunerea unui consiliu de administrație care să conducă vine în sprijinul dorinței de a revigora stațiunile, iar atribuțiile acestor consilii ar trebui să fie

susținute de finanțare. Membrii consiliului de administrație trebuie să cunoască problemele cu care se confruntă stațiunea și să identifice soluțiile adecvate, acest fapt fiind posibil numai dacă sunt ancorați în realitatea cotidiană a locului pe care doresc să îl promoveze. Ei trebuie să fie „legați” de locul pe care îl reprezintă, altfel nu vor putea duce la îndeplinire scopul existenței acestei forme de conducere.

Am introdus în lege și termenul consacrat internațional sub denumirea de „resort turistic” cu scopul de a moderniza termenii folosiți în legislația română și a deschide astfel un drum ce are ca finalitate soluția de formă de proprietate privată multiplă – condominium hotel și timesharing hotel.

Proiectul de hotărâre a Guvernului reglementează procedura și criteriile de atestare a stațiunilor turistice în scopul îmbunătățirii cadrului de protejare, conservare și valorificare a resurselor turistice.

Având în vedere cele prezentate, vă supun spre analizare prezentul proiect de Lege a Stațiunilor menit să revigoreze situația pe care o cunoaștem.

INITIATOR:

DEPUTAT MIRCEA GIORGIU PD-L

*M. Giorgiu*